

— Азъ чакахъ 10 год. и се отнесохъ до сжда. Той<sup>т</sup> ще реши, колко ми дължишъ. Дѣлото ще се гледа още утре, щомъ ти си тука, обяснилъ стопанинѣтъ.

На другия день се явили при сждията. Съдържательтъ на хотела направилъ смѣтка, че отъ десеттѣ яйца първата година щѣли да се излюпятъ 10 пилета, че следнитѣ години тѣ щѣли да носятъ яйца и отъ тѣхъ да се излюпятъ още повече пилета и че за 10 години отъ тия яйца той щѣлъ да получи едно голѣмо богатство, което търговецѣтъ трѣбвало сега да му заплати.

Сждията изслушалъ и двамата и ги пратилъ да се сподиятъ, но хотилиерѣтъ не се съгласилъ на никаква сподба. Търговецѣтъ се видѣлъ въ чудо. Неговото голѣмо богатство не стигало да се заплати този дългъ. Наближавало да влѣзатъ отново при сждията. Случайно край търговеца миналъ единъ неговъ познатъ. Заприказвали се и той му разправилъ всичко.

— Искай отъ сждията да се отложи дѣлото и посочи менъ за свидетелъ. Азъ ще тѣ избавя отъ тая бѣда, казалъ познатиятъ.

Търговецѣтъ много се зарадвалъ. Дѣлото било отложено.

Но когато дошло време да се гледа повторно, свидетелѣтъ се не явилъ. Сждията започналъ други дѣла, а това оставилъ да гледа най-после презъ деня, дано до тогава присѣтствува и свидетелѣтъ.

— Защо закѣснѣ толкова? Запиталъ сждията свидетеля, когато той се изправилъ предъ него.

— Трѣбваше да сваря единъ казанъ леща, отговорилъ той.

Защо ти трѣбваше толкова много сварена леща? очудилъ се сждията.

— Ще посѣя съ нея една нива.

— Сѣе ли се варена леща? възразилъ сждията. Отъ нея нѣма да поникне ни едно зърно.

— И отъ варенитѣ яйца не може да се излюпи никакво пиле, отвѣрналъ свидетелѣтъ.

Сждията се засмѣлъ и присѣдилъ — търговецѣтъ да заплати само, колкото струватъ десетѣтъ яйца.

Отъ нѣмски Х. С.